

PÝCHA

Pocit vlastní důležitosti

Pýcha, egoismus a pocit vlastní důležitosti jsou základem všech životních problémů člověka.* Víme, že všechna světová náboženství věnují tomuto ničivému pocitu hodně pozornosti. V křesťanství, a nejen tam, je pýcha považovaná za smrtelný hřích. Je nutné dodat, že ne náhodou. Právě tento pocit vyvolává všechny destruktivní emoce a v konečném důsledku vede až ke smrti.

Poznáme hodně okřídlených výrazů týkajících se pýchy:

- *Hloupost a pýcha na jednom stromě rostou.*
- *Záhube předchází pýcha a pádu nadutost a povýšenost.*
- *Pýcha peklem dýchá.*
- *Pýcha předchází pád.*

* *Kniha o egu*: Osho, Eugenika 2008 – pozn. vyd.

Pýcha je pocit vnitřní převahy nad ostatními, nebo naopak pocit vlastního ponížení. Je především výsledkem nepochopení svého pravého místa ve vesmíru, svého předurčení v tomto životě, nepoznáním správného cíle a smyslu života. Potom je všechna energie vyplývána buď na opodstatněné, nebo deformované dokazování své pravdy v boji s okolním světem.

Představte si, že by jedna buňka začala bojovat s celým organismem, držela by se pouze svých zájmů a nevzala by v úvahu zájmy celého organismu. Potřebuje organismus takovou buňku? Mohla by buňka diktovat své podmínky organismu? Ne. Organismus se pokouší zbavit se jí, protože jinak se buňka změní na rakovinovou.

Co je tedy pýcha a odkud se vzala?

Abychom na tuto otázku odpověděli co nejpřesněji, rozeberme si jemnohmotnou strukturu člověka. Raději se obrátím na staré poznatky z *Véd* (sbírka božských znalostí o okolním světě), protože současná vědecká představa není bohužel odrazem komplexního obrazu člověka a okolního světa. Vě-

decké poznatky o materialismu se omezují na jisté fyzické a filozofické koncepty, přičemž se zkoumá pouze fyzické tělo člověka. Současná věda člověka považuje za soubor bílkovin, tuků a sacharidů, které byly v důsledku velkého tresku náhodně uspořádané do složité tělesné formy. Nevím jak ty, vážený čtenáři, ale já z takové představy nadšený nejsem.

Člověk má tedy fyzické tělo. To je nesporný fakt. Všichni ho vidíme, cítíme, snažíme se o něho starat podle úrovně našich vědomostí a sil. Ale co když existuje ještě něco jiné kromě něho?

Vypadá to tak, že naši moudří předkové mnohem lépe znali konstrukci člověka a okolního světa. Tyto poznatky popsali před několika tisíci let nejen ve *Védách*, ale odrážejí je také pohádky, říkanky, podobenství, dokonce i hračky.

Každý pozná hračku s názvem *matrjoška*. Dítě s její pomocí nabývá představu o konstrukci člověka. Viditelná část hračky je naše fyzické tělo. Každá následující figurka je určitým jemnohmotným, tj. neviditelným tělem člověka (tělo mysli, rozumu, vědomí a podvědomí), až po neviditelnou část hračky – Vyšší Já, *átmana*. (nakonec není těžké uhádnout, odkud má věda pojmenování *atom* pro nejmenší nedělitelnou částici hmoty.)

Také ezoterika má o tom poznatky. Pouze s jinými názvy (tělo éterické, astrální, mentální atd.), ale to podstatu nemění.*

Každé z těchto těl má určitou strukturu a funkci

Podle védické nauky nepřišel člověk na tento svět náhodou. Individuální duše (*živatma*), která v sobě zahrnuje Vyšší Já (*paramatma*), vědomí i otisk určitých tužeb a přesvědčení z předcházejícího života, se před početím dostává do spermie konkrétního muže, otce. Některými vlastnostmi je

* *Éterické tělo*: A. Dubai, Eugenika 2014 – pozn. vyd.

už obdarovaná a v souladu s nimi si vybírá své rodiče, zemi, úroveň materiálního a duchovního stavu a stav fyzického těla.*

Chci, abyste si dobře uvědomili, že člověk se na tomto světě neobjevil náhodným procesem, i když se rodičům podařilo počít dítě nečekaně. Všechno je dáno zákony. Otcova rodina a matčina krev se spojí s karmou každého z nich i s karmou budoucího dítěte. Spermie mezi sebou nesoutěží a nekonkurují si, která bude nejrychlejší. Taková představa mohla vzniknout pouze v naší době, v době kapitálu a konkurence. Jedna spermie má v sobě božskou jiskru a ostatní jí svou energií pomáhají vtělit se.

Když člověk umírá, jeho Vyšší duch (*átman*), jemnohmotné tělo a mysl se následkem karmy vtahují do nové matky a spojují s otcovou spermií a matčinou krví.

Boží jiskra (Vyšší Já) je zabalená do jemnohmotného těla. Toto tělo plní tři funkce: ego (*achankara*), rozum (*buddhi*) a mysl (*manas*). Ego v překladu z řeckého jazyka znamená *já*. Jeho hlavní funkcí je identifi-

* *Plán vaší duše*: R. Schwartz, Eugenika 2010 – pozn. vyd.

kovat se s někým. Chování rozumu je v souladu s egem, přičemž jeho hlavní funkci je stanovit si, co je a co není pro život důležité. Stav rozumu má vliv na postoje myslí, která se neustále rozhoduje: „Chci, nebo nechci?“ V souladu s jemnohmotným tělem se tvoří tělo fyzické. Takto je **fyzické tělo odrazem jemnohmotného.**

Fyzické tělo je možné přirovnat k autu, které potřebuje benzín (jemnohmotné tělo) a individuální duši, tedy řidiče, jenž veze to nejdražší a nejvzácnější, tedy božskou částici. Pro jízdu jsou potřebné všechny složky: auto, palivo, řidič i Vyšší Já. Je také nutné znát trasu a ovládat předpisy, které jsou podrobněji popsány ve *Védách*. Je v nich přesně vyznačeno, kudy je nutné jet a jakých nebezpečí se vyvarovat. Konstrukce auta je v nich podrobně popsána.

Když porušujeme pravidla, neviditelní strážní andělé (inspektoři dopravního inspektorátu) nás mohou kromě vypsání pokuty v podobě karmického zpracování (pohromy, nemoci nebo neštěstí) také zbavit oprávnění řídit dopravní prostředek (těžká

nemoc), a dokonce nám je mohou úplně odebrat (smrt těla). Můžeme se dostat do méně dokonalé formy života, například do podoby zvířete nebo hmyzu (nelze se sebezdokonalovat).

Jestliže jsi auto používal účelně a snažil ses dodržovat pravidla silničního provozu, potom se tvá duše po opotřebování přemísť do nového, mnohem dokonalejšího prostředí.

Názorně to vypadá takto:

božská jiskra, Vyšší Já

vědomí

ego

rozum

mysl

pocity

tělo

Podrobně si nyní rozebereme každou z těchto složek.